

ACC. N:R M.9937:1-5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Axel Fors

Härad: N. Åsbo

Adress: Landhult, Sk. Fagerhult

Socken: Fagerhult

Berättat av: Alfrida Fors

Uppteckningsår: 1946

Född år 1875 i Nöringe; hult i an. gammal
kom till Fager-

Rättsverksamhet ö. småbarnslek, lekaker s. 1-5.

LUF 53.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9937:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I min barndom användes följande räknesåsar då man lekte kurragejonna: Åske daska, löntan löntan sim eller maka, bock eller kaka, atela fetta pös.
[Namn: Den som blev pös, skulle stå, medan de andra gjorde sig]
En annan ramsa lydda: Denna daler den ska vandea från den ene till den andre, om du då den girra få sedan skall den stille stå. Och Joakim vad du är blind, som icke kan se var ringen finns, kan var här nyp, kan gick följde, och Joakim vad du är blind. [Denna var en lek, som gick så till att de satta i en ring, och slapp: en av dem kände ut lita en peng eller ring gå dit smellen, som någon skulle girra var den från]
En annan ramsa som användes då de lekte jonna, som det uttala på sten, var: Enom penom knapp, du som slapp, Palle ställe, durrva sälle, var kan du din kurrucknapp, när du inte kan se nyp. [Denna ramsa användes ¹⁹⁴⁶ ännu i dag av barnen här på sten: Hämbygd: Enom penom a. s. r.]

ACC. N.º M. 9937: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gammal husegjörmasamma: Ett två, bonnus gå, tre fyra
bonnus fyra, fem sex plocka gårs, sju åtta flätta tätta
när tie gå på stie. ^(stige) Elva tolv gå på golv, trettan
fjortan plocka lanten av skottan femton sexton, kon
du besar, sjuttan atten gå på tuppnan, nittan tjung
sol i stuga, två getten o en bok, nu har jag räknat
nack. Då kom fick rida på häst rjäng: Rida rida ranka
kanten heter blanka, vad skall du rida? Ja till en liten priga
kom heter Anna Maria. O när jag kom dit så var där
ingen herrna utan en gammal quonna kom satte och brän-
de höns så stora som våra höns jag ville smaka. Hon
tog då en illebrän ^(eliskt hål) o biände mig på ~~händer~~ min vita hand
o det till ut ^(vidu) rvisa o ja te o gnia, jag sprang ut på gatan
där mötte mig en gris. Jag sa: gris, gris, lås mig dina
vingar så skall jag flyga till Värmland, där gör löken
o där går göken, och där är varmt och gott ett varn om somna-
ren. En annan barnlek, varid man med handen klyppa bonni under
så ena och så den andra foten under det man rjäng. Somed skes min

vita häst vilken sko sitter bäst, bäst? Jo den som sitter
här näst, näst, sitter här näst, näst sitter bäst
En annan var då man räknade handens fingrar och lyden:
Tommetott, slichepott, lingeman, stapian, lille Petten
i ännen. Omvänt lydde det: Siltingen, gullfingern, ling-
bommaren, knäppbommaren, gubben sjölv. Vid ringlaken
sjungs: Fru Eskanderson, fru Eskanderson och lilla fröken
Jens kan du dricka sodavatten, sodavatten, kan du
dricka sodavatten, punch. Pips raps, falion, falion
och lilla fröken from. Kom till mig på lördag kväll
för du är så fin, Men du äta vittebröd, socker och
rusinor. En annan ringlet är: Folket säger, folket säger
du har en vän, du har en vän, men ta mig turingen
han inte är här, han inte är här, men ta mig turingen
han inte är här i denna kväll. [Det första var i ring och rim
i men ta mig turingen denna de pario]. En annan ringlet var:
Jag läsa min dypa full med fjär, full med fjär, full
med fjär Jag läsa den ~~full~~ för min hjärtans kär, hjärtans

3)
 kär. Ja vem skall vila uppå denna i denna kvätt.
 jämt skall du o ja min vän ja du o ja min vän.

[Denna gå vi till ut man gå i ring, en ä inne i densamma, och
 har en nödskat i handen, han eller hon faller på knä, framför den
 ena i ringen som gör det samma.] En annan ä: Farsa lilla
 stua, sto i ljusa lua, alla ljusa brinna hopp-
 san. Hej hopp san, lika gottra, inte giftis jag mig
 än vi litta san. Vidare en ^{partik.} ~~partik.~~: Här ä den vita liljan
 som ^{vän dig} ~~du~~ gav, ~~enig~~ här ä den svarta mulleu som den
 vita liljan väte i som vän dig gav. Här ä den tiöd-
 gärdsmästaren som pluterade den vita liljan som hade
 den ~~svarta~~ svarta mulleu som den vita liljan väte
 i som vän dig gav. [Denna gå vi till ut en hopullad nö-
 dskat hester från den ene till en annan och den som g han tog
 den får ge part.] En ringst: Se flicken gå i ringen med
 röda gullband, den binder hon om aldrig härtan sin,
 den binder hon om aldrig härtan sin. Ach, kära lilla
 flicka, bind inte rö häit, ach, kära lilla flicka.

4)
börd inte så skit, ty jag ämnar ju inte att resa långt
bort. Så hastigt denna gossen ur ringens försvann, han
ämnar resa långt bort i främmande land, ja han
reser ju långt bort i främmande land.

Barnrensning: Januari börjas ät, februari kommer näst
Mars, april har knopp i hälet, maj, juni blommar mest
juli, augusti och september sköna tyvliga fransar,
men oktober och november och december äro grå.
För gjorde man skalpor till barnen av svinens
urin. Blåsa då man slaktet, sålunda berättas det: att
av grisablåsan gör man en skramla som av de små
barnen äro mycket ofluktadda. Man tog vid slakten
denne blåsa ^(blin) och stoppade in i den ätter eller peppar-
horn, sedan blåste man upp densamma till en
stor boll varefter man band om ett snöre och lät den
sitt hänga till torkning varefter den blev en bra
och ofluktad skramla för de små. Denne metod
har använts intill för blott något år sedan i bygden.